

Η Αγάπη, η Ευσπλαχνία και η Συμπάθεια (Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, Θεολόγος)

[/ Πεμπτούσία](#)

Στο σημερινό Ευαγγελικό Ανάγνωσμα είδαμε τον Κύριο, ευρισκόμενος με τους μαθητές του στο όρος της Γαλιλαίας, να τους παραδίδει τον τέλειο νόμο της Καινής Διαθήκης με την «επί του όρους ομιλία» του. Ο Κύριος κάνει μια σύγκριση μεταξύ της ψεύτικης και της αληθινής αγάπης που πρέπει να έχουν οι μαθητές Του. Ζητά την ανιδιοτελή αγάπη, την αγάπη που δεν έχει φραγμούς, την αγάπη χωρίς διάκριση. Αγάπη προς όλους, δικαίους και αδίκους, εχθρούς και φίλους. Αν δεν μπορούμε να εφαρμόσουμε αυτή την εντολή, η οποία είναι η πρώτη και μεγάλη, τότε δεν μπορούμε να γίνουμε πιστοί υπήκοοι της βασιλείας του Θεού, δεν μπορούμε να λάβουμε μισθό, δεν μπορούμε να κληθούμε «υιοί του υψίστου».

Ο Χριστιανισμός κάνοντας υπέρβαση του νόμου της ανταποδόσεως, προτείνει την αρχή της αγάπης προς τον πλησίον, της αμνησικακίας και της ανταποδόσεως

καλού αντί κακού, της συγχώρεσης. Όποιος δεν αγαπήσει γνήσια το Θεό και τον άνθρωπο, δεν πρόκειται να σωθεί έστω και αν γίνει σκελετός από τις νηστείες και τις κακοπάθειες, έστω αν κάνει όλη μέρα μετάνοιες, έστω αν είναι ο μέγας «θεολόγος» και ρήτορας, έστω και αν μαρτυρήσει και βασανιστεί, ακόμη έστω και αν κάνει θαύματα [1]. την παράδοση αναφέρεται στην καινή, τη νέα δηλαδή, εντολή του Κυρίου μας Καλούμαστε να αγαπούμε τον κάθε ένα με ανιδιοτέλεια, να αγαπούμε τους πάντες.

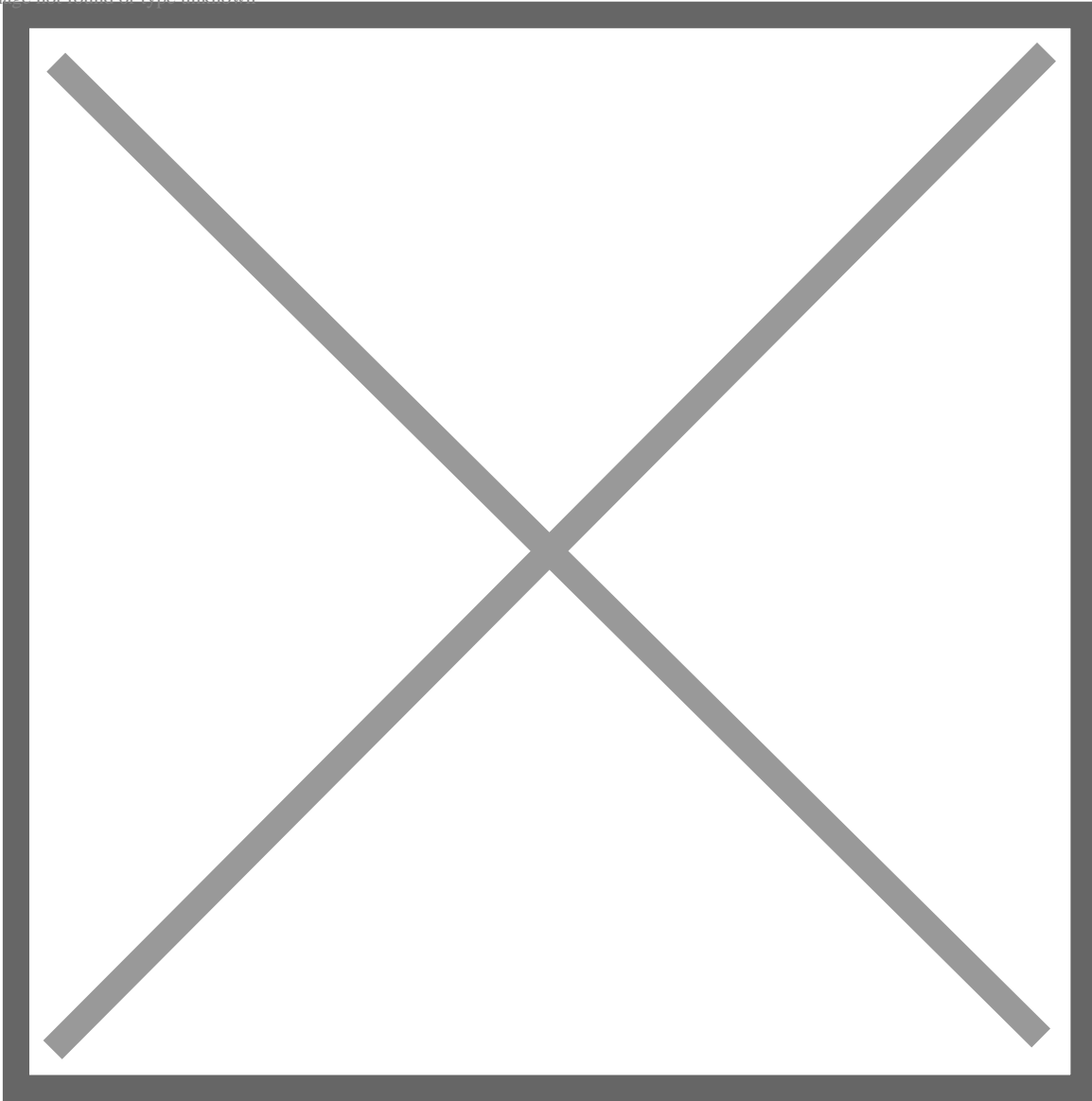
Η αγάπη είναι ένα τρίπτυχο που σχετίζεται τόσο με το πώς αντιλαμβανόμαστε τα πράγματα, αλλά σχετίζεται τόσο με τη διάνοιά μας όσο και με την ψυχή μας, όσο και με τις πράξεις μας, με τη συμπεριφορά μας. Αγάπη σημαίνει το να αναγνωρίζω μέσα σε όλους και σε όλα την κοινή μας προέλευση και την κοινή βαθύτερη συμπαντική ουσία η οποία ενυπάρχει μέσα σε όλους και σε όλα.

Θα αναρωτηθεί κανείς, πώς θα αγαπήσω αυτόν που με πληγώνει, αυτόν που με αδικεί, αυτόν που με σχολιάζει, που με συκοφαντεί, που με μισεί; Αυτό είναι το μέτρο της αληθινής αγάπης, το μέτρο της τελειότητας. Η αγάπη θέλει καλούς λογισμούς: Ο Θεός θα με δικαιώσει. Εγώ ας ξεχάσω το κακό, ας ξεχάσω αυτό που μου στέρησαν. Η αγάπη δεν θέλει να θυμόμαστε το κακό. Με την αγάπη πρέπει να ξεχνάμε αυτό που μας έκαναν. Ούτε να νιώθουμε ικανοποίηση αν πάθει ο άλλος κακό, αυτός που μου έκανε εμένα κακό. Αν συλλάβουμε τον εαυτό μας να νιώθει ικανοποίηση, να ξέρουμε ότι βρισκόμαστε πολύ χαμηλά [2]. Ποια σημασία έχει να αγαπώ αυτούς που με αγαπούν, μας είπε ο Ιησούς στο Ευαγγέλιο. Παράδειγμα αυτής της αγάπης έχουμε τον Κύριό μας Ιησού Χριστό ενώπιον των σταυρωτών Του. «Πάτερ «Πάτερ, άφες αυτοίς, ου γάρ οίδασι τί ποιούσι »[3].

Αυτού του είδους αγάπης έδειξαν οι άγιοι της Εκκλησίας ενώπιον των βασανιστών τους. Αυτό μας παραγγέλλει ο Κύριος να κάνουμε, να αγαπούμε τους εχθρούς μας, να τους ευεργετούμε, να τους δανείζουμε, χωρίς να περιμένουμε καμία ανταπόδοση. Αυτή την αγάπη την άκουγαν οι μαθητές του Κυρίου, διότι μέχρι τότε οι άνθρωποι ζητούσαν μια αγάπη με ανταπόδοση, μια αγάπη δηλαδή, προς τον άνθρωπο που αγαπούσαν μόνο. Ο Κύριος, όμως, είδαμε ότι ζητά ένα άλλο είδος αγάπης, την αγάπη χωρίς υπολογισμούς. Η αγάπη είναι συνώνυμη της θυσίας. Γίνομαι θυσία για τον άλλο. Δίνω τον εαυτό μου για να τον βοηθήσω. Και για να αγαπήσουμε, πρέπει να είμαστε ταπεινοί. Χωρίς αγάπη, και θαύματα να κάνεις κάποιος, ακόμη και στο μαρτύριο να φτάσει, δεν είναι τίποτε, λέει ο Απόστολος Παύλος [4].

Ο Θεός δεν κάνει διακρίσεις στους ανθρώπους, δεν στερεί τα αγαθά Του από τους αμαρτωλούς. Μας φέρεται με επιείκεια, μας ανέχεται, μας ευεργετεί αδιάλειπτα, και εμείς οι αχάριστοι και συμφεροντολόγοι άνθρωποι τον περιφρονούμε με τις τόσες αμαρτίες μας. Τον επικαλούμαστε συνήθως όταν χρειαστούμε κάτι, είτε για κάποια ασθένεια που μας επισκέφθηκε, είτε για να λύσει κάποιο πρόβλημα που μας συνέβηκε. Και μετά. Πάλι τα ίδια, παρασυρόμενοι από τις σειρήνες του μάταιου τούτου βίου, επηρεασμένοι από τα αγαθά και τις ηδονές του κόσμου τούτου.

Image not found or type unknown

Ο Θεός έστειλε τον Υιό του τον Μονογενή στον κόσμο, για να μας σώσει όλους εμάς τους αμαρτωλούς. Υπήρξε το τέλειο πρότυπο της ευσπλαχνίας. «Διήλθεν ευεργετών και ιώμενος »[5] σε όλη την επίγειά Του ζωή. Έδειχνε συμπάθεια στους μετανοημένους, θεράπευε τους ασθενείς, και το κυριότερο και πιο σημαντικό συγχώρησε τους σταυρωτές Του. Έγινε ο μιμητής όλων των μαρτύρων που εορτάζει η Εκκλησία μας. Η διδασκαλία του Ιησού για συγχώρεση και αγάπη δεν είναι απλά κάποια ηθική θεωρία αλλά ενυλώνεται και βιώνεται μέσα στη ζωή των Αγίων μας. Ο Ιερός Χρυσόστομος λέει ότι δεν είπε ο Κύριος, εάν νηστεύετε, εάν ασκείτε παρθενία η εάν προσεύχεσθε, θα γίνετε όμοιοι με τον Πατέρα, αλλά «γίνεσθε οικτίρμονες, καθώς και ο πατήρ υμών » [6]. Αυτό με το οποίο μπορούμε να εξισωθούμε με το Θεό είναι «το ελεείν και οικτίρειν» [7].

Ακούσαμε, επίσης, στο Ευαγγέλιο σήμερα τον Κύριο να λέει «καθώς θέλετε ίνα ποιώσιν υμίν οι άνθρωποι, και υμείς ποιείτε αυτοίς ομοίως »[8], δηλαδή όπως

θέλετε να σας συμπεριφέρονται, έτσι και εσείς να συμπεριφέρεστε. Σοφός και χρυσός αυτός ο κανόνας. Αν εγώ δεν κάνω κακό στον διπλανό μου, στον συνάνθρωπό μου, απλώς και μόνο για να μην μου το ανταποδώσει και εκείνος, αυτό δεν έχει καμιά ωφέλεια. Το να μην κάνω κακό στον άλλο γιατί τον αγαπώ, γιατί στον εαυτό του βλέπω το Δημιουργό Θεό, αυτό είναι χριστιανικό και ασφαλώς ωφέλιμο και αρεστό.

Ας δείχνουμε σε όλους τους ανθρώπους την καλοσύνη, στοργή και ευσπλαχνία μας, και όχι την μαγκιά και την σκληρότητά μας. Αυτές τις αρετές έχει ιδιαιτέρως ανάγκη η εποχή μας. Και ο λόγος είναι γιατί οι πλείστοι έχουν γίνει άσπλαχνοι, ανελεήμονες, άστοργοι, κοιτάζουν και τρέφουν τον εγωισμό τους και καλλιεργούν το φθόνο προς το συνάνθρωπό τους. Ας μην επηρεαζόμαστε εμείς από αυτούς τους ανθρώπους, γιατί είναι παραδείγματα προς αποφυγή. Εάν μπορούμε να τους πλησιάσουμε και να τους μιλήσουμε με διάκριση για το σφάλμα τους, καλώς, αλλιώς οφείλουμε να προσευχόμαστε για να τους φωτίσει ο Θεός. Στόχος μας είναι να γίνουμε σύμμορφοί του Υιού και Λόγου του Θεού, αφού γίναμε κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση του Θεού, και οι ψυχές μας θα αποκτήσουν τα θεία γνωρίσματα. Η αγάπη και η ευσπλαχνία είναι αγώνας, γιατί προϋποθέτει ότι έχεις νικήσει τον εγωισμό σου και τον ατομισμό. Ας μην ξεχνάμε ότι ο άνθρωπος είναι αποτέλεσμα των δύο αυτών αρετών, της αγάπης και της ευσπλαχνίας του Θεού. Μόνο έτσι θα μπορούμε να κληρονομήσουμε την ουράνιο Βασιλεία, την ετοιμασμένη από καταβολής κόσμου για τον άνθρωπο.

Παραπομπές:

- 1. Μητροπολίτου Φθιώτιδος Νικολάου, «Είς επίγνωσιν Θεοῦ», Αποστολική Διακονία, β' έκδοση 1999, σελ.219-223.**
- 2. Ιερομονάχου Καββαδία, Γέροντες και Γυναικείος Μοναχισμός, Ιερά Μονή Βατοπαιδίου 2015.**
- 3. Λουκά 23,34.**
- 4. Α' Κορινθίους 13, 2-3.**
- 5. Πράξεις 10,38.**
- 6. Λουκά 6,36.**
- 7. Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Τα ευρισκόμενα πάντα, Κεφάλαιο Β', ΡG 64,1044.**
- 8. Λουκά 6,31.**